

K PRAMENŮM

*Musím čekat na inspiraci
tak jak čeká vyprahlá země
na déšť'*

*Čekám na ty dobré pasáty
které vanou od hory Sión
 stojící vysoko na Severu vesmíru
Kolem ní teče proud vody života*

*Věj bratře Větrě!
Přines něco z jeho vláhy
Žízním po oné spršce
která nechá poušť mého srdce rozkvést*

Pak vím že báseň je darem

MATEŘŠTINA

*Vznášela se nad ním
povznesená jako kněžna
a splývala mu z pera na papír
ta její slova jako světlice
přelíbezná i něžná
A starce v cizině
vzpomínky na ni
zahřívají nejvíce
jak zahřívaly doma
o zimách vytopené světnice*

*Paní kněžna
Jak je něžná!
Září jako světlice
Kde jste vy vytopené světnice
Ti starci v cizině
mrznou nejvíce*

VEČERNÍ ZTIŠENÍ

*Na západě
 nám slunce dohořívá
a první hvězdy
 zažehly svou louč
a rozdávají tíše*

*její svit
Vranému koni noci
 se rozježila hřívá
– den setměl se –
 Já klekám si*

*V tom tichu
 se chci pomodlit*

*Snad brzo už
 pro mne přikluše
ten koník bílý
a Pán můj mi řekne
 jako v předtuše
Posílám svého anděla
 aby se na chvíli
tvé kroky a hodiny zastavily*

NEŽLI VYJDE SLUNCE

*Celý svůj život jsem strávil
jakoby mlčky
Až teď kdy si mám
žehlit svůj rubáš
začala moje duše zpívat
Jsou to zpěvy labutí
anebo zpěvy kohouta
když ještě za tmy
věští ráno?*

*Probudte se!
Probudte
ať nezaspíte slunce!
Můj zpěv patří červánkům
Jimi a mým zpěvem
začíná nový den!*

*Tma noci končí
a s ní zapadnou
i polibky zrádců
i ospalá vůle se modlit*

*když únava nedovolí
otevřít oči
a zacpala uši
před přicházejícím kalichem
Pro Pijícího přehořkým
ale pro mne jediným lékem
proti mé bídné smrtelnosti*

*Od toho dne
stín kříže mi značí cestu
mezi Golgatou
a nebeským Sionem*

*Nejužší dálnice
avšak jediná
která má cíl!*